

РЕШЕНИЕ

№ 9535

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11983** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 45г от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на К. С., [дата на раждане] в Република Т., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], СДВНЧ Б., [улица], чрез адв. С. С. Б. – И., срещу Решение № РПЗТ - 74 от 04.11.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл. 45г, ал. 3, във вр. с чл. 45в, ал. 1, във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, е продължено настаняването на оспорвания чужденец в помещение от затворен тип.

С жалбата се иска отмяната на оспореното решение. В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно поради липса на мотиви, които да налагат настаняването на С. в общежитие от затворен тип. Решението е постановено при нарушение на процесуалните правила и при нарушение на материалния закон. Жалбоподателят има наето жилище, където ще живее и не са налице основания да се смята, че лицето ще се укрие.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си лично и чрез адв. С. Б. - И.. Претендират се разноски.

Ответникът - Председателят на ДАБ при МС се представлява от юрк. М. К.. Оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същата. Счита, че оспорваното решение на председателя на ДАБ при МС е постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Посочва, че съгласно чл. 92 от ЗУБ Държавната агенция за бежанците не дължи разноски по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, I отделение, 45 - ти състав, след като обсъди доводите на

страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.03.2025 г. в ДАБ при МС е постъпила молба, с която К. С., [дата на раждане] в Република Т., ЛНЧ [ЕГН], е отправил искане да му бъде предоставена международна закрила в Република България и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България.

Със Заповед рег. № 5401-ПАМ-60/05.03.2025 г. на Началник ГПУ- В. е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход – Т.“ на К. С. - гражданин на Република Т..

На 31.03.2025 година Директор на Дирекция КПМЗ депозирал Докладна записка до Председател на ДАБ към МС на РБ, в която посочил, че лица- турски граждани са депозирали молби за международна закрила, измежду които и К. С., спрямо които е наложена ПАМ- „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ със Заповед от 05.03.2025 година, като със Заповед за принудително настаняване рег. № 5401 ПАМ-61/05.03.2025 година по описа на ГПУ- В. оспорващият е настанен в СДВНЧ - С., като лицата са заявени за реадмисия, която следва да бъде изпълнена незабавно след отпадане на пречките, като чуждите граждани не желаят да се завърнат доброволно в Република Т., и след анализ на наличната информация, и цялостното им поведение са налице основания да се счита, че има опасност чуждите граждани да се укрият, както и обстоятелството, че и другите две лица и оспорващият са подали молба за закрила едва след като са им наложени ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ и подаването на молба за закрила само и единствено с цел осуетяване изпълнението на наложените ПАМ, като предложил спрямо другите две лица и спрямо оспорващия да бъдат настанени в ПЗТ с цел установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основават молбите за международна закрила и предложил трите лица, измежду които и оспорващият да бъдат настанени в ПЗТ.

В хода на административното производство в ДАБ при МС е постъпило писмо с вх. № КП – 04 – 2124 от 25.03.2025 г. от Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДГП - МВР), с което е предоставена информация за горепосоченото лице с извод, че са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ за настаняване на К. С. в център от затворен тип. С Решение на Председателя на ДАБ № РПЗТ – 21 от 31.03.2025 г. К. С. е настанен в център от затворен тип. Това решение е влязло в сила, като жалбата срещу него е отхвърлена от АССГ с Решение № 18434 от 30.05.2025 г. по дело № 4101 / 2025 г. по описа на АССГ.

С молба вх. № КП – 04 – 3568 от 30.05.2025 г. К. С. отправя искане за преразглеждане на настаняването си в ПЗТ Б.. В хода на производството на разглеждане на тази молба е получен отговор от ГДГП, с вх. № КП – 04 – 3651 / 02.06.2025 г., че основанията, посочени в постъпилото в ДАБ при МС писмо все още са налице. С Решение № РПЗТ – 45 от 04.06.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС е продължено настаняването на К. С. в ПЗТ към РПЦ – С.. Решението е връчено лично на С. и не е обжалвано.

С молба от 29.10.2025 г. С. отправя молба за преразглеждане на настаняването си. Постановено е Решение № РПЗТ - 74 от 04.11.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл. 45г, ал. 3, във вр. с чл. 45в, ал. 1, във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, е продължено настаняването на оспорващия чужденец в помещение от затворен тип.

С писмо рег. № 10540р – 145 от 19.01.2026 г. настоящият състав е уведомен, че от 17.12.2025 г. Помещение от затворен тип (ПЗТ) към Държавна агенция за бежанците при МС е преместено на територията на Транзитен център – Пъстрогор към ДАБ при МС, [населено място], [община], област Х.. Към момента на приключване на устните състезания жалбоподателят К. С. се намира на територията на Помещение от затворен тип (ПЗТ) към Транзитен център в [населено място].

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 05.11.2025 г. срещу подпис. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, от 12.11.2025 г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган какъвто е Председателят на ДАБ по чл. 45г от ЗУБ. Същият е бил сезиран с молба за прекратяване на настаняването, но не са представени доказателства за отпаднали във връзка със същото основания. Правилно с оглед направеното искане е била анализирана фактическата обстановка. Преценено е било изначалното основание за настаняване и влязлото в тази връзка решение на АССГ. С оглед изложеното обосновано е бил направен правният извод, че искането на лицето е неоснователно.

При издаването на Решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуалноправните разпоредбите на ЗУБ и материалноправните разпоредби.

Правният режим на настаняването на търсещи закрила в центрове от затворен тип се съдържа в нормата на чл. 45г от ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.)-настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1, а това са: а) когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип - за установяване или проверка на неговата самоличност или националност; б) за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие; в) когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред, за установяване на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за международна закрила и прехвърляне на чужденеца в компетентната държава, и когато е налице опасност чужденецът да се укрие.

По аргумент от нормата на чл. 45г, ал. 2 от ЗУБ директорът на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсещ международна закрила, извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице. Председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице преразглежда решението за настаняване по чл. 45в, ал. 1 при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок. Неприклучването на производството в предвидения по този закон срок не по вина на чужденеца, търсещ международна закрила, не може да бъде основание за продължаване на настаняването в център от затворен тип. По силата на ал. 6 - когато по административен или съдебен ред се установи, че настаняването в център от затворен тип е незаконосъобразно, чужденецът се освобождава незабавно.

От доказателствата по делото се установява, че оспорващият е влязъл на територията на Република България, като има издадена Заповед за налагане на ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Жалбоподателят е подал Молба за закрила след като е бил заловен и спрямо него има издадена Заповед за връщане, не принадлежи към уязвима група, налице е опасност от укриване. Легално определение за сериозна опасност от укриване е дадено в § 1, т. 15 от ДР на ЗУБ според която "Сериозна опасност от укриване на

чужденец" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни.

От друга страна, с разпоредбата на чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО са регламентирани две хипотези, в които е допустимо задържане и то освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, а именно: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. С чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115 е дефинирано понятието "опасност от укриване", като "наличие в конкретния случай на основания, породени от обективни критерии, които са определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие." Въз основа на делегацията по чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115, с § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ е дадена национална легална дефиниция на "опасност да се укрие чужденец с наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3", като е прието, че опасност е налице, ако с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че лицето ще се опита да се отклони от изпълнение на наложената мярка.

Като се вземат предвид всички събрани доказателства законосъобразно ответникът по оспорването е издал оспореното Решение и е продължил настаняването на К. С. до отпадане на основанията или до приключване на производството за предоставяне на закрила. Доколкото до приключване на устните състезания не са представени доказателства за отпадане на основанията, оспореното решение е законосъобразно.

Съдът напълно споделя изложените от ответника фактически и правни основания. Същите не са спорни и за страните. Жалбоподателят посочва, че от 12 – 13 месеца лежи в този затворен център. Съдът обаче намира, че в закона няма максимален срок, подобно на настаняването в СДВНЧ по ЗЧРБ. Настаняването в посочената хипотеза е до отпадане на основанията - конкретното основание е становището на ГДГП, че е налице опасност от укриване.

Решението, с което, на основание чл. 45г, ал. 3, във вр. с чл. 45в, ал. 1, във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, е продължено настаняването на оспорвания чужденец в помещение от затворен тип е законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 45в от ЗУБ, вр. с чл. 172 от АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С., [дата на раждане] в Република Т., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], СДВНЧ Б., [улица], чрез адв. С. С. Б. – И., срещу Решение № РПЗТ - 74 от 04.11.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС).

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ.